

หลวงปู่สุภา กันตสีโล

พระอรหันต์ 5 แผ่นดิน

หลวงปู่สุภา กันตสีโล พระอรหันต์ 5 แผ่นดิน พระป่าสายวิปัสสนากรรมฐาน ผู้ละสังขารไปในวัย 118 ปี ท่านได้ถือครองเพศบรรชิตยาวนานถึง 97 พรรษา 45 ปี กับการออกธุดงค์แสวงหาโมกขธรรมกับครูบาอาจารย์ ยึดถือการธุดงค์ปลีกวิเวกไปยังสถานที่ที่สลับป่าเขา ทัศนศาสตร์ อบรมจิตของตนเองให้อยู่กับความสันโดษ ยึดมั่นในพุทธคุณที่ได้เรียนรู้จากธรรมเนียมปฏิบัติ สร้างวัตถุมงคลเพื่อเป็นพึ่งทางใจคนยากมากมาย รวมทั้งการสร้างศาสนสถาน ถาวรวัตถุ เพื่อสืบอายุพุทธศาสนาในทุกพื้นที่ที่ท่านธุดงค์ไป ทำให้มีลูกศิษย์ลูกหาทั้งชาวไทยและต่างชาติที่เคารพศรัทธาในตัวท่านจำนวนมาก

“นอนน้อย กินน้อย รักสันโดษ” นี่คือคำสอนกล่าวแก่ศิษยานุศิษย์อยู่เสมอ

ปฐมบทของหลวงปู่สุภา กันตสีโล

หลวงปู่สุภา ท่านเกิดเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2439 ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ณ บ้านคำบ่อ ต.คำบ่อ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร

เมื่อมีอายุได้ 9 ขวบบิดามารดาจึงนำไปบรรพชาเป็นสามเณร โดยมีพระอาจารย์สวน เจ้าอาวาสวัดในหมู่บ้านคำบ่อเป็นพระอุปัชฌาย์ ได้ศึกษาพระธรรมวินัยอยู่เป็นเวลา 1 ปี แล้วได้เดินทางไปศึกษาไปเรียนหนังสือ คัมภีร์มูลกัจจายน์ 5 เล่ม ที่วัดโพธิ์ใหญ่ จ.อุบลราชธานี

จากนั้นเข้าศึกษาวิชาวิปัสสนากรรมฐานกับหลวงปู่สีทิตต์ วัดพระธาตุท่าอุเทน จ.นครพนม นับเป็นพระอาจารย์ด้านวิปัสสนากรรมฐานรูปแรกของหลวงปู่สุภา **“กระผมต้องการเพียงทางเดียว คือปฏิบัติทางจิต หรือวิปัสสนากรรมฐาน เพื่อให้ชีวิตในร่มกาสาวพัสตร์มีความหมายมากขึ้น หากกระผมต้องการเป็นมหาเปรียญละก็ ไม่ลองทูลมาเสาะแสวงหาพระคุณอาจารย์ถึงท่าอุเทนนี้หรือทูลขอรับ ขออย่างเดียว รับกระผมเป็นศิษย์ กระผมจะอยู่ในโอวาทของพระคุณอาจารย์ทุกประการ”** นี่คือถ้อยคำแสดงเจตจำนงของเณรน้อยสุภาที่ให้กับพระอาจารย์

หลวงปู่สีกัตตได้พาณเณรน้อยสุภาจ้ามไปฝั่งลาว ไปยังถ้ำภูควายอันเร็นลับ แนะนำวิธีกรรมฐาน การ รุดงค์ การอยู่ในป่า อยู่ในถ้ำ อยู่ในเวา ว่าควรประพฤติปฏิบัติอย่างไรจึงจะเกิดผลดีแก่การปฏิบัติ จนเมื่อครบ อายุ 20 ปี จึงได้อุปสมบทให้ ได้รับฉายาว่า **กนุตสีโล**

4 พรรษาเต็ม แห่งการเดินรุดงค์ตามป่าเขาสำเนาไพร ในปี พ.ศ. 2463 ภิกษุสุภาได้กราบลาพระ อาจารย์ไปรุดงค์เพียงลำพัง และไปฝากตัวเป็นศิษย์ของหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า จ.ชัยนาท พระ อาจารย์องค์ที่สอง เล่าเรียนวิปัสสนากรรมฐานและพุทธาคมอยู่ถึง 3 ปีเต็ม จนได้รับความรู้อย่างลึกซึ้ง

จากนั้นท่านได้แบกกลดไฟหยาธรรม ไปฝากตัวเป็นศิษย์หลวงปู่มั่น ภูริกัทโธ ศึกษาด้านกสิณและฌาน สมบัติ จากนั้นก็ได้ออกรุดงค์ไปทั่วทุกภาคของประเทศ รวมไปถึงประเทศเพื่อนบ้าน จ้ามไปยังประเทศเขมร ลาว พม่า จีน รวมทั้งจาริกไปยังดินแดนพุทธภูมิ ประเทศอินเดีย และจ้ามไปยังอัฟกานิสถาน ดินแดนแห่งพุทธศาสนา ที่เข้มแข็งอีกแห่งหนึ่ง เมื่อครั้งยังไม่มีสงครามเช่นในปัจจุบันนี้ ท่านได้ศึกษาแลกเปลี่ยนวิชากับพระต่างแดน มากมาย ก่อนกลับมาเมืองไทย แล้วไปรุดงค์ บุกป่าฝ่าดง ภัยอันตราย สัตว์ร้าย และสิ่งลึกลับที่มองไม่เห็น รวมทั้ง การไปปลุกวิเวกยังถ้ำลึกลับในประเทศเวียดนาม

รุดงค์วัดโปรดสัตว์

ในปี 2500 หลวงปู่สุภาเดินทางรุดงค์วัดจนมาถึงจังหวัดภูเก็ต ก่อนมา ท่านได้นิมิตเห็นเทวดาองค์หนึ่ง บอกให้ท่านมาช่วยโปรดชนกลุ่มน้อยซึ่งเป็นชาวเลในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นทุกข์ เมื่อ มาถึงครั้งแรกท่านปิดกลดที่เขารัง อ.เมือง จ.ภูเก็ต จุดชมวิวยอดนิคมของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งในยุคนั้นยังเป็น พื้นที่สลปายะ เฝียบสงบ ท่านจึงอยากสร้างวัดขึ้นบนนั้น แต่เจ้าของที่ไม่ยอมขาย จนท่านถอดใจ

คืนนั้นก่อนหลวงปู่จะถอดกลด ก็ได้นิมิตถึงภิกษุสุราท่านหนึ่งมาบอกว่า *“อย่าได้เสียใจไปเลย ยังมี สถานที่ที่เค้าต้องการท่านให้ไปช่วยสร้างวัด ชาวบ้านเค้ารอกันนานแล้วไม่มีใครไปสร้างให้ ขอให้ท่านจ้ามทะเลไป ยังเกาะสิเหร่ ที่นั่นคือที่ที่ท่านจะสมปรารถนา”*

เมื่อไปถึง หลวงปู่ก็ปักกลด แสงหาวิเวกบนเกาะสิเหร่ และชักชวนชาวบ้านร่วมกันสร้างวัดขึ้นเป็นวัดแรก ของเกาะ เรียกว่า “วัดเกาะสิเหร่” นับเป็นวัดแรกที่หลวงปู่สร้างจนสำเร็จ

จากนั้นหลวงปู่ก็แบกกลดรงค์ขึ้นไปทางภาคเหนือ และพื้นที่อื่นๆ เพื่อแสวงหาความวิเวกตามกิจวัตรของพระป่าต่อไป

หลายปีต่อมา หลวงปู่สุภาภักได้รุดงค์กลับมาที่จังหวัดภูเก็ตอีกครั้ง เมื่อลูกศิษย์ลูกหาทราบของท่านกลับก็พากันไปกราบไว้เป็นจำนวนมาก นิมนต์ให้หลวงปู่อยู่กับที่ ด้วยเพราะท่านชรามากแล้ว จึงเห็นพ้องสร้างเป็นสำนักสงฆ์ให้กับหลวงปู่เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2544 ในวัย 106 ปี ท่านได้สร้างวัดลำดับที่ 38 ที่ อ.เมือง จ. ภูเก็ต คือวัดสี่ลสุการาม อันเป็นวัดสุดท้าย และเป็นวัดแรกที่ท่านยอมรับยศเจ้าอาวาส และจำพรรษาที่นั่น

กลับถิ่นบ้านเกิด

จนเมื่อปี 2555 ท่านเริ่มป่วยด้วยโรคชราตามอายุ จึงตัดสินใจกลับไปจำพรรษาที่วัดคอนสวรรค์ จังหวัดสกลนคร บ้านเกิด หลังอาพาธด้วยโรคนานร่วม 2 ปี แพทย์ที่ โรงพยาบาลสกลนคร ตรวจพบอาการเส้นหัวใจรั้ง น้ำท่วมปอด ท่านต้องนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลนาน 3 เดือน ก่อนจะอนุญาตให้กลับวัดตามความประสงค์ของหลวงปู่ กระทั่งท่านละสังขารอย่างสงบที่ในเดือนเกิดพอดี สิริอายุ 118 ปี

หลวงปู่สุภาภัก ก็นตสีโล นับเป็นภิกษุรูปหนึ่งที่ถือครองเพศบรรพชิตมาอย่างยาวนาน ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ และทำนุบำรุงศาสนาอย่างต่อเนื่อง และถึงไว้ซึ่งมรดกธรรมให้ศิษยานุศิษย์ไปนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

จบจนวาระสุดท้ายของชีวิตท่าน